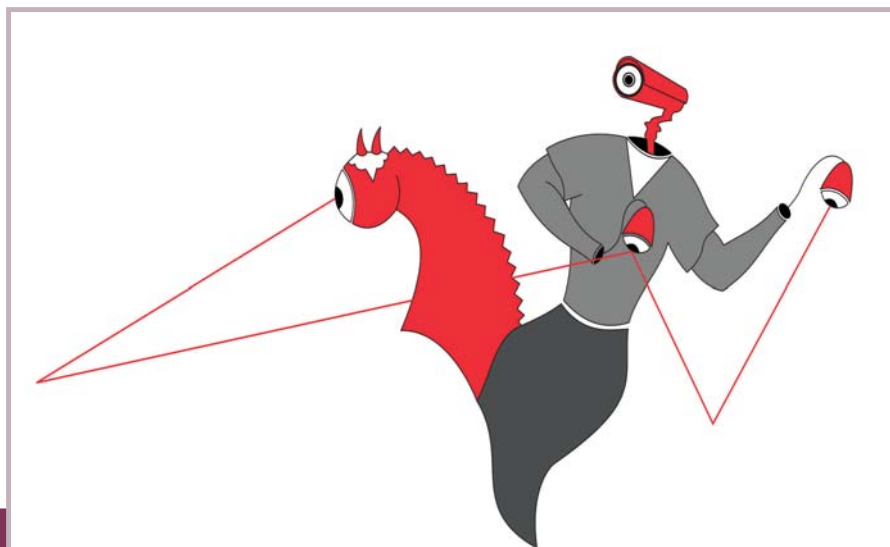

انتظام بخشی حرفه حسابداری

ترجمه: مریم گوارا

مقررات مربوط به حسابداران حرفه‌ای، در اصل در سطحی ملی وضع شده و سازمانهای حرفه‌ای حسابداری در همکاری با دولتها، نقش مهمی ایفا می‌کنند تا اطمینان ببینند که چنین مقرراتی، مؤثر، کارآمد و در راستای منافع عموم است. گفتگوهای مستمر و همکاری برای اطمینان از تعادل مناسب میان مقررات‌گذاری به‌وسیله حرفه^۱، مقررات‌گذاری به‌وسیله حرفه به‌همراه نظارت عمومی و پاسخگویی، و مقررات‌گذاری به‌وسیله نهادهای خارج از حرفه^۲ حسابداری، ضروری است.

مقدمه

عملکرد با کیفیت بالا به‌وسیله حسابداران حرفه‌ای به‌وسیله ایجاد شرایط لازم به‌منظور مدیریت و تخصیص کارآمد منابع در بخش خصوصی و در بخش دولتی و ایجاد بستری مناسب برای عملکرد صحیح بازارهای مالی و سرمایه که منجر به تولید محصولات و خدمات می‌شود، برای اقتصاد و جامعه سودمند خواهد بود.

حرفه حسابداری

اعضای حرفه حسابداری با به عهده گرفتن گروه وسیعی از نقشهای مختلف در سازمانهای گوناگون، به جامعه خود خدمت می‌کنند. حسابداران حرفه‌ای نیز با نقشهای متفاوت، به تقریب در تمامی بخشهای اقتصاد کار کرده و خدمت‌رسانی می‌کنند. حسابداران حرفه‌ای:

- به رشد شرکتهای تجاری کمک کرده، سازمانهای غیرانتفاعی را مورد حمایت و پشتیبانی قرار می‌دهند، و به دولتها در دستیابی به هدفهای اقتصادی و اجتماعی‌شان یاری می‌رسانند؛ و
 - به‌وسیله گزارشگری و اطمینان بخشی در رابطه با اطلاعات مالی که سرمایه‌گذاران و دیگر ذینفعان بتوانند در تصمیمهای خود در رابطه با تخصیص منابع بر آنها تکیه کنند، عملکرد بازارهای مالی را ارتقا می‌دهند.^۳
- حسابداران حرفه‌ای با این روشها و یا روشهای دیگر، به رشد اقتصاد و در نهایت به رفاه و سعادت جامعه کمک می‌کنند.

نیاز به انتظام بخشی

هر حرفه به وسیله دانش، مهارتها، نگرشها و اخلاق افراد شاغل در آن حرفه، تعریف می شود. **انتظام بخشی**^۴ هر حرفه پاسخ مشخصی به منظور برآوردن نیاز به استانداردهای خاص به وسیله اعضای آن حرفه است. نیاز به چنین انتظام بخشی و ماهیت آن، به حرفه و شرایط بازاری که آن حرفه در آن فعالیت می کند، بستگی دارد. در جایی که حرفه ای همچون حسابداری، خدمات عمومی با اهمیتی را ارائه می کند، ضروری است که در راستای منافع عموم مردم عمل و به آنان خدمت رسانی نماید.

پایداری^۵ حرفه حسابداری، همچون دیگر حرفه ها، به کیفیت خدماتی که به وسیله افراد شاغل در آن ارائه شده و ظرفیت حرفه برای پاسخگویی کارا و اثربخش به درخواستهای اقتصاد و اجتماع، وابسته است. انتظام بخشی به دنبال تضمین کیفیت مناسب، و هر جا که امکانش باشد، اطمینان از یکنواختی در کیفیت خدمات حسابداری، است.

در مورد ضرورت وجود مقررات برای اطمینان از تأمین کیفیت مناسب خدمات حسابداری، دلایل مختلفی در بازار وجود دارد. از جمله این دلایل می توان از تضمین رعایت استانداردهای اخلاقی، فنی و حرفه ای و لزوم نمایندگی کردن استفاده کنندگان از خدمات حسابداری بدون قرارداد، همچون سرمایه گذاران و بستانکاران، نام برد.

در حالی که انگیزه های موجود برای ایجاد تغییر در مقررات در طول زمان دستخوش تغییر می شوند، دو توضیح پذیرفته شده عمومی وجود دارند که شرح می دهند چرا انتظام بخشی می تواند ابزاری مناسب به منظور کسب اطمینان از کیفیت و پاسخگویی به نارساییهای ذاتی عملکرد بازار برای خدمات حسابداری باشد. اول، انتظام بخشی می تواند در موقعیتهایی مفید واقع شود که بین دانش و معلومات صاحبکار که به دنبال دریافت خدمات حسابداری است و ارائه دهنده این خدمات که دارای دانش و تخصص حرفه ای است، تعادل وجود نداشته باشد.

دوم، انتظام بخشی می تواند در جایی مفید باشد که ارائه خدمات حسابداری برای طرف سومی مانند سرمایه گذاران در عمل^۶، یعنی افرادی به جز آنان که خدمات را دریافت کرده و یا ارائه می دهند، مزایا یا هزینه های درخور توجهی فراهم یا تحمیل می کند.

انتظام بخشی

در سالهای اخیر، به دلیل آن که حسابداران حرفه ای، صاحبکاران آنها، سازمانهای حرفه ای حسابداری و دولتها به دنبال اطمینان از این مسئله بوده اند که این حرفه همچنان خدمات با کیفیتی ارائه داده و در خدمت رشد و توسعه اقتصادی می باشد، تغییرات زیادی در محیط انتظام بخشی حرفه حسابداری رخ داده است. برخی از این تغییرها به دلیل وجود کاستیهایی هستند که در ترتیبهای انتظام بخشی احساس می شوند و بحث در رابطه با الگویی بهینه برای چنین مقرراتی، همچنان ادامه دارد.

ویژگیهای انتظام بخشی خوب

در طراحی و پیاده سازی مقررات باید دقت کرد که ماهیت و ویژگیهای عملکرد بازار به خوبی درک شده باشد؛ در غیر این صورت، ممکن است که انتظام بخشی به هدفهای خود دست نیابد. برای برآوردن منافع عمومی، انتظام بخشی باید متناسب، واضح، بدون تبعیض و هدفمند بوده، منصفانه و به صورت یکنواخت اجرا شده؛ و به طور مستمر مورد بازبینی قرار گیرد. افزون بر این، انتظام بخشی مؤثر نباید ضدرقابتنی باشد و باید مزایای آن برای اقتصاد و جامعه، بیش از هزینه های آن باشد. مقرراتی که این معیارها را برآورده سازد، به احتمال زیاد به نتایج مورد نظر دست خواهد یافت و به وسیله اکثریت جامعه مورد پذیرش واقع خواهد شد.

افزون بر این، انتظام بخشی باید شفاف باشد. نهادهای نظارتی باید نظام راهبری مستحکمی داشته باشند و جزئیات فعالیتهای خود را به صورت عمومی منتشر کنند. شفافیت به ویژه از آنرو مهم است که به عموم جامعه این امکان را می دهد تا شیوه نظارت بر حرفه و نحوه عمل قانون گذار را دانسته و درک کنند. این اطلاعات بر اعتبار انتظام بخشی افزوده و با فراهم کردن ابزاری برای قضاوت مردم در مورد ارزش انتظام بخشی و اثر آن بر بازار، آن را اثربخش تر می سازد.

حوزه هایی که به طور معمول در پوشش انتظام بخشی

حرفه حسابداری قرار می گیرد

داشتن استانداردهای با کیفیت بالا، امر بسیار مهمی است؛ چرا که این استانداردها مبنایی برای اعضای حرفه، استفاده کنندگان

سازمانهای حرفه‌ای حسابداری که

شهرتشان

منعکس‌کننده

کیفیت خدماتی است که

اعضای آنها ارائه می‌دهند

در انتظام‌بخشی حرفه

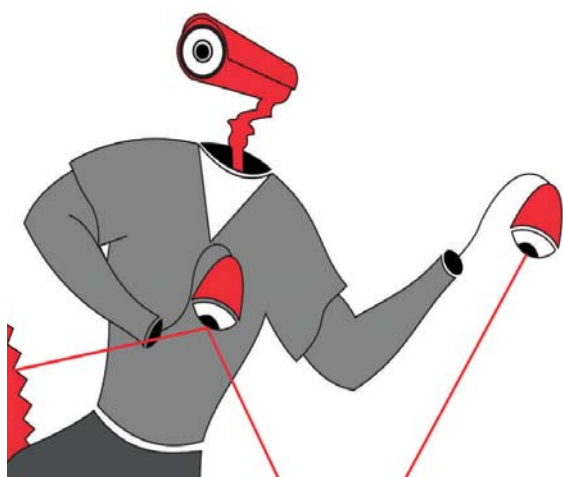
باید نقش داشته باشند

تا از کیفیت

خدمات ارائه‌شده

به‌وسیله اعضای خود

اطمینان حاصل کنند

آن به‌وسیله آموزش حرفه‌ای مستمر، نقش اساسی در ترویج رفتار اخلاقی بازی می‌کند.

در نهایت، خدمات باکیفیت بالا از طرف حرفه تابعی از استانداردهای حرفه‌ای همچون اخلاق، شایستگیها و ارزشهای شخصی و نظامهای نظارتی است که همگی باید با

از خدمات حسابداری و مقررات‌گذاران فراهم می‌آورد تا به ارزیابی رعایت بهترین رویه‌ها به‌وسیله اعضای حرفه بپردازند. استانداردهای سطح بالا، رعایت مقررات را تسهیل می‌کند. یکنواختی بین‌المللی مقررات در جایی که همگرایی انتظام‌بخشی جهانی در حرفه و استانداردها وجود داشته باشد، تقویت می‌شود (به بخش «محیط انتظام‌بخشی فعلی» در ادامه متن مراجعه کنید).

انتظام‌بخشی حرفه حسابداری به‌طور معمول این موارد را پوشش می‌دهد: الزامهای مربوط به ورود به حرفه و صدور مجوز؛ از جمله: آموزش و الزامهای توسعه حرفه‌ای مستمر؛ نظارت بر رفتار و عملکرد حسابداران حرفه‌ای؛ استانداردهایی که حسابداران حرفه‌ای باید رعایت کنند؛ از جمله: معیارهای اخلاقی؛ و نظام و ضوابط انضباطی برای کسانی که الزامها را رعایت نکرده‌اند. این موارد، گروه گسترده‌ای از رویه‌های انتظام‌بخشی را شامل می‌شود؛ از جمله: رسیدگی به تضمین کیفیت کار حسابداران حرفه‌ای؛ به اجرا گذاشتن استانداردهای حرفه‌ای و اخلاقی به‌وسیله سازمانهای حرفه‌ای حسابداری و/یا نهادهای نظارتی؛ عمل به تعهدهای ناشی از عضویت در **فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC)** به‌وسیله سازمانهای حرفه‌ای حسابداری؛ و نظارت عمومی به‌وسیله سازمانهای نظارتی خارج از حرفه حسابداری.

ارزش رفتار اخلاقی

با وجود آن‌که انتظام‌بخشی امری مهم است، اما برای دستیابی به هدف تضمین کیفیت و یکنواختی کیفیت خدمات حرفه‌ای حسابداری، به‌تنهایی کافی نیست. در حقیقت، هیچ مقرراتی نمی‌تواند کارآمد باشد؛ مگر آن‌که با رفتار اخلاقی همراه گردد. در نتیجه، انتظام‌بخشی باید به‌نحوی طراحی شود که موجب ایجاد و دستیابی به این نوع رفتار شود. این رفتار اخلاقی حسابداران حرفه‌ای است که تضمین نهایی برای خدمات خوب و باکیفیت را فراهم می‌آورد.

فدراسیون بین‌المللی حسابداران اذعان می‌کند که ارزشها در نحوه رفتار تأثیرگذار است. آموزشهای علمی و عملی ارزشها، به‌خصوص به‌وسیله ارائه نمونه و استفاده مناسب از تجربه و قضاوت حرفه‌ای، بر مبنای بنیانهای آموزشی محکم و تقویت

یکدیگر هماهنگ بوده و از هم حمایت کنند.

رویکردی مشترک به انتظام بخشی - نقشهای دولت و سازمانهای حرفه ای حسابداری

فدراسیون بین المللی حسابداران اعتقاد دارد که سازمانهای حرفه ای حسابداری در همکاری با دولتها نقش مهمی ایفا می کنند تا از کارایی، اثربخشی و در راستای منافع عمومی بودن انتظام بخشی، اطمینان ایجاد کنند. برقراری گفتمان و همکاری پیوسته، برای اطمینان از وجود تعادلی مناسب میان خودانتظامی به وسیله حرفه، خودانتظامی به وسیله حرفه به همراه نظارت و پاسخگویی عمومی و انتظام بخشی خارج از حرفه حسابداری، ضروری است.

یک نقطه قوت خودانتظامی به وسیله حرفه این است که سازمانهای حرفه ای حسابداری:

- به بازاریایی که اعضایشان در آنها فعالیت می کنند نزدیک بوده و در نتیجه، درک خوبی از این موضوع دارند که مقررات چگونه ممکن است بر رفتار آنها تأثیر بگذارد.
- می توانند با سادگی بیشتری به این اطلاعات دسترس پیدا کنند و با توجه به مهارتها و تجربه اعضای خود، برای حرفه خود مقررات تعیین کنند. به ویژه، آنها این توان را دارند که به محض تغییر شرایط، پاسخ مناسبی را اتخاذ کرده و واکنش نشان دهند.
- خودانتظامی به همراه نظارت و پاسخگویی عمومی، بیشتر اوقات دربرگیرنده شکلهایی از نظارت است که به وسیله نهادهای مستقل به اجرا گذاشته می شود. گزارشگری به وسیله سازمانهای حرفه ای حسابداری به نهادهای مستقل، به منظور ادای مسئولیت پاسخگویی و انجام فعالیتهای نظارتی آن نهاد، فرایند خودانتظامی به وسیله حرفه را تکمیل و تقویت می کند.

مستقل بودن از حرفه حسابداری و در نتیجه از سازمانهای حرفه ای حسابداری، به عنوان جنبه مهمی از انتظام بخشی به وسیله نهاد نظارتی خارج از حرفه حسابداری شناخته می شود. در انتظام بخشی به وسیله نهاد نظارتی خارج از حرفه حسابداری، حرفه به وسیله دولت نظارت می شود که این امر یا به وسیله نهادهای دولتی و یا به وسیله نهاد مستقلی که از سوی دولت تأسیس شده و قدرت انتظام بخشی به آن تفویض شده است، تحقق می یابد.

مسئولیتهای مشترک انتظام بخشی

چندین روش برای ترکیب خودانتظامی به وسیله حرفه و انتظام بخشی به وسیله نهاد نظارتی خارج از حرفه حسابداری به منظور ایجاد ساختار نظارتی مؤثر و کارآمد، وجود دارد. در جستجوی ساختاری متوازن میان روشهای انتظام بخشی گوناگون، این امکان وجود دارد که سازمان حرفه ای حسابداری، برخی از جنبه های این مسئولیت را بر عهده داشته باشد و نهاد دولتی یا مستقل هم دیگر جنبه های این مسئولیت را بر عهده بگیرد. برای مثال، یک سازمان حرفه ای حسابداری ممکن است مسئولیت جنبه هایی از انتظام بخشی، همچون تعیین نیازهای آموزشی برای حسابداران حرفه ای را که در آنها تجربه درخور توجهی دارد، بر عهده بگیرد.

ترکیب خودانتظامی به وسیله حرفه و انتظام بخشی به وسیله نهاد نظارتی خارج از حرفه حسابداری، بر حسب ویژگی حوزه گزارشگری تفاوت می کند و به چندین عامل وابسته خواهد بود؛ از جمله:

- تجربه تاریخی در هر حوزه گزارشگری؛ برای مثال، کاستیهای گزارشگری مالی به طور معمول منجر به مقررات گذاری بیشتر از سوی نهادهای خارج از حرفه حسابداری شده است؛
- نحوه عملکرد خودانتظامی سازمان حسابداری حرفه ای؛
- عملکرد انتظام بخشی دولت؛
- عضویت در سازمانهای بین المللی و استفاده از استانداردها و رویه هایی که به وسیله این سازمانها توسعه یافته و پشتیبانی شده اند؛
- جهت گیری کلی سیاسی نسبت به نظارت به عنوان ابزاری برای مدیریت اقتصادی؛
- مسیر توسعه اقتصادی؛ و
- ماهیت و ویژگیهای کاستیهای بازار که باید به وسیله مقررات پاسخ داده شود.

گرایش در برقراری تعادل میان خودانتظامی حرفه و انتظام بخشی به وسیله نهاد نظارتی خارج از حرفه حسابداری نیز می تواند متفاوت باشد. در سالهای اخیر، کشورهای زیادی شاهد افزایش نقش نظارتی نهادهای خارج از حرفه حسابداری بوده اند؛ در حالی که در دیگر کشورها و به خصوص کشورهای در حال گذار، گرایش به تقویت نقش خودانتظامی حرفه بوده است.

هر روش یا هر ترکیبی از روشها که مورد استفاده قرار گیرد، باید ارزیابیهای دوره‌ای به منظور ارزیابی میزان کارایی روش مورد استفاده صورت گیرد.

مقررات‌گذاری مشترک در عمل

سازمان حرفه‌ای حسابداری، در عمل به ندرت بدون نوعی الزام یا نظارت دولتی به انتظام بخشی می‌پردازد. همچنین، دولت نیز به ندرت بدون هیچ‌گونه تعاملی با سازمانهای حرفه‌ای حسابداری و بدون تفویض اختیار صریح و یا ضمنی به آنان، به انتظام بخشی می‌پردازد.

به طور معمول، سازمانهای حرفه‌ای حسابداری زیر نظر دولتهای متبوعشان کار می‌کنند. دولت، سازمانهای حرفه‌ای حسابداری را به لحاظ قانونی به رسمیت شناخته، مجموعه‌ای از نقشها و مسئولیتها را به آنها محول می‌کند و از آنها انتظار گزارشدهی (پاسخگویی) دارد. این مسئولیتها می‌توانند موارد زیر را در برگیرند:

- تعیین معیارهای پذیرش^۷،
- تعیین الزامهای آموزش، شامل الزامهای آموزش مستمر،
- تعیین ضوابط انضباطی^۸، و
- انطباق و پیاده‌سازی استانداردهای اخلاقی، فنی و حرفه‌ای. الزامهای گزارشدهی متفاوتند؛ اما ممکن است به شکل گزارشهای سالانه سازمانهای حرفه‌ای حسابداری به دولت باشد که مسئولیت اصلی و فراگیر نظارت بر منافع عمومی بر عهده آنها است. با وجود این، گزارشدهی سازمان حرفه‌ای حسابداری برای رابطه با فعالیتهای خود به ایفای مسئولیتهای مرتبط با منافع عمومی و پاسخ‌گویی عمومی آن سازمان، کمک می‌کند.

مقررات سخت و دقیقی حتی برای محیطهای حسابرسی واحدهای تجاری با منافع عام^۹ (PIEs)، به وسیله دولت وضع شده است و سازمانهای حرفه‌ای حسابداری همچنان وظیفه دارند تا برخی از جنبه‌های اصلی خودانتظامی را در رابطه با گروه گسترده‌ای از فعالیتهای به کار گیرند. برای مثال، سازمانهای حرفه‌ای حسابداری، کیفیت خدمات حرفه‌ای حسابداری ارائه‌شده به وسیله اعضای خود را به شیوه‌ای هماهنگ با بیانیه تعهدهای اعضای فدراسیون بین‌المللی

حسابداران^{۱۰} (SMOs)، نظارت کرده و به اجرا می‌گذارند. همچنین، سازمانهای حرفه‌ای حسابداری با به اجرا گذاشتن الزامهای اخلاقی، توسعه حرفه‌ای و آموزش مستمر برای اعضای خود که به عنوان حسابداران حرفه‌ای فعالیت دارند و نیز تهیه‌کنندگان و حساب‌رسان صورتهای مالی واحدهای بخش عمومی، بر آنان نظارت دارند.

به طور معمول، مقررات مشترک ناظر بر حسابرسی در سطح ملی، شامل موارد زیر است:

- حسابرسیهای واحدهای تجاری با منافع عام، به وسیله مراجع مستقل نظارت بر حسابرسی انتظام بخشی می‌شود. انتظام بخشی مستقل حسابرسی در کشورهایی وجود دارد که حدود ۸۰ درصد سرمایه بازار سهام جهانی را نمایندگی می‌کنند.
- سازمانهای حرفه‌ای حسابداری، حسابرسی برخی از واحدهای تجاری با منافع عام (به طور معمول، واحدهای تجاری کوچکتر) را انتظام می‌دهند؛ اما با نظارت یک مرجع مستقل نظارت بر حسابرسی.
- سازمانهای حرفه‌ای حسابداری، حسابرسی واحدهایی غیر از واحدهای تجاری با منافع عام و یا واحدهای تجاری با منافع عام را در جایی که هیچ مرجع مستقلی برای نظارت بر حسابرسی وجود ندارد، انتظام می‌دهند. بیانیه تعهدهای اعضای فدراسیون بین‌المللی حسابداران در مورد تضمین کیفیت، راهنمایی‌هایی را در این حوزه برای سازمانهای حرفه‌ای حسابداری فراهم می‌آورد.

نقش دولت

نقش دولت در انتظام بخشی حرفه حسابداری، کسب اطمینان از این امر است که مقررات به هدف خود در رابطه با منافع عمومی - با کمترین هزینه ممکن - که همانا کیفیت و یکنواختی کیفیت در عرضه خدمات حسابداری است، دست می‌یابد. برای انجام کارآمد این نقش، دولتها باید:

- ماهیت و ویژگیهای موضوعهایی را درک کنند که انتظام بخشی در پی پاسخگویی به آنهاست.
- نظامی برای نظارت بر عملکرد مرجع یا مراجع مسئول انتظام بخشی حرفه حسابداری، در اختیار داشته باشند.

کیفیت، رفتار، استانداردهای حسابداران حرفه‌ای و آگاهی از اهمیت منافع عمومی برای حرفه حسابداری است.

چگونگی انتظام‌بخشی حرفه، جنبه مهمی در دستیابی به این هدفها است. اگر قرار بر این باشد که مقررات نظارتی به‌صورت بین‌المللی یکنواخت و کارآمد باشد، همگرایی در انتظام‌بخشی امری ضروری خواهد بود. در سطح ملی، لازم است که گفتمان پیوسته‌ای میان دولت و سازمانهای حرفه‌ای حسابداری وجود داشته باشد. این گفتمان باید به پیشرفتهای به‌وجودآمده در حرفه و پیشرفتهای مربوط به اقتصاد و جامعه که می‌توانند بر حرفه و نحوه عملکرد آن تأثیر بگذارند، پاسخ دهد. اگر قرار است انتظام‌بخشی به‌روز، کارا و اثربخش باقی بماند، وجود این گفتمان ضروری خواهد بود.

در حالی که انتظام‌بخشی کمک می‌کند تا از کیفیت خدمات ارائه‌شده به‌وسیله حسابداران حرفه‌ای اطمینان حاصل کنیم، در نهایت توان حرفه در اولویت‌بخشی به منافع عمومی است که باعث احترام مردم و مراجع نظارتی در سراسر جهان به حرفه خواهد شد.

پانوشتها:

- 1- Self-regulation
- 2- External Regulation
- ۳- این مقاله تنها به مقررات مربوط به حرفه حسابداری می‌پردازد و مقررات مرتبط با دیگر اجزای زنجیره تأمین گزارشگری مالی را دربر نمی‌گیرد.
- 4- Regulation
- 5- Sustainability
- 6- Investors in Practice
- 7- Admission Criteria
- 8- Disciplinary Procedures
- 9- Public Interest Entities (PIEs)
- 10- IFAC's Statement of Member Obligations (SMOs)

منبع:

International Federation of Accountants (IFAC), **Regulation of the Accountancy Profession**, www.ifac.org, 2011

• تمرکز خود را روی خروجیها قرار دهند که در این جا عبارت است از کیفیت کلی و یکنواختی خدمات حسابداری.
• توانایی لازم برای اصلاح سریع قوانین و مقررات در جایی که شرایط ایجاب می‌کند، داشته باشند.

نقش سازمانهای حرفه‌ای حسابداری

سازمانهای حرفه‌ای حسابداری که شهرتشان منعکس‌کننده کیفیت خدماتی است که اعضای آنها ارائه می‌دهند، در انتظام‌بخشی حرفه باید نقش داشته باشند تا از کیفیت خدمات ارائه‌شده به‌وسیله اعضای خود اطمینان حاصل کنند. آنها برای انجام این نقش، مسئولیت مهمی را در قبال جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند، خواهند داشت؛ مسئولیت نه‌تنها نسبت به صاحبکاران یا کارفرمایان فعلی‌شان و یا نسبت به خودشان، بلکه مسئولیت نسبت به منافع عمومی. در حالی که تک‌تک اعضای حرفه تعهد دارند که به منافع عمومی خدمت کنند، سازمانهای حرفه‌ای مسئولیت و نقش مشخص‌تری را در این زمینه بر عهده دارند.

سازمانهای حرفه‌ای حسابداری می‌توانند مسئولیتهای انتظام‌بخشی را به‌نحوی بر عهده بگیرند که اثربخشی کلی انتظام‌بخشی را افزایش دهد. هدف آنها تضمین کیفیت خدمات ارائه‌شده به‌وسیله اعضایشان با تأکید بر حفظ و ترویج فعالیت‌های حرفه‌ای باکیفیت است. افزون‌بر آن، آنها باید در زمینه توسعه مقرراتی که بر حرفه تأثیر می‌گذارند نیز به ایفای نقش بپردازند که این کار شامل مسئولیت برقراری ارتباط و کار کردن با دولت در راستای منافع عمومی است. سازمانهای حرفه‌ای حسابداری برای دستیابی به این هدف، باید از دانش خود در رابطه با حرفه و بازارهایی که در آن فعالیت می‌کنند، استفاده کرده تا به دولت و نهادهای انتظام‌بخشی خارج از حرفه در طراحی و پیاده‌سازی مقررات حرفه‌ای باکیفیت بالا یاری رسانند.

نتیجه‌گیری

سازمانهای حرفه‌ای حسابداری و مراجع نظارتی دولتی، در منافع و هدفهای خود شباهتهایی با یکدیگر دارند. این شباهتها در زمینه دغدغه‌های آنها در رابطه با